

ÚJ VILÁG

Filmnovella. A kidolgozott film DVD kiadása: Internet, Cryptograms,

Written and directed by Zoltan Demme.

Felúszik egy panel. Szövege a következő:

FEHÉR SAS – ez egy űrkolónia neve. Tervrajzai nemrégiben készültek el és nemrég hagyták jóvá őket az Egyesült Államok hatóságai. Az űrkolónia ugyanúgy épületekből, utcákból, parkokból áll, mint akármelyik város a földön. Összesen tízezer lakás található benne. A tervezőasztaltól a világtűrbe való felbocsátásig a FEHÉR SAS esetében hat évre van szükség.

A tőkebefektetők, továbbá a FEHÉR SAS tervezői és kifejlesztői ismeretlen személyek, neveik, adataik bizalmasak. 2008 folyamán, október tizenhatodikán, a FEHÉR SAS űrkolóniában érdekelt személyiségek jubileumot ünnepeltek. Ezen a napon adták el a kolónia lakóterületei közül a kétezrediket. A tulajdonos neve és adatai szintén ismeretlenek.

A panel leúszik. A sötét képen egy rettenetes női sikoly hangzik fel, ám énekhangon, zeneileg megformálva, zenekari kísérettel (Wagner: A Walkür, második felvonás vége) majd elhallgat. A kép felúszik. Óriási fagyókerek fölött meztelen halottak, hanyatt is, hason is, karjaik a gyökerekre lógnak. Zene: A Missa Criola dramatikus változata.

Bazaltoszlopok képei. Mohával benőtt titkosírások rajtuk.

Másutt félig lekopott, törött részek.

NARRÁTOR (Bársonyos hangú öregúr):

Bazaltoszlopok. Ritka képződmények, a földön kevés helyen találunk hasonlókat. A legnagyobb érdekességükre azonban csak az idén derült fény. Két hegymászó, az oszlopok nehezen megközelíthető részén, milliányi apró, sziklára vésett jelre lett figyelmes. A jelek többsége olvashatatlanul megrongálódott az időjárás évszázados hatásai nyomán. Az apróbb növények és mohák is sokat romboltak rajtuk. Ráadásul a jelek teljesen ismeretlenek voltak a kutatók számára. A több mint egymillió elemből álló ősi szövegről kiderült, hogy teljes egészében rejtjelezett.

Holdbéli tájakra emlékeztető képek egy szigetről. Rogyadozó hatású, hosszú vonásokkal barázdált hegyfelületek. A sziget mintha most készülne belerogyni a tengerbe. Félelmetes, veszélyes és különös hely.

NARRÁTOR:

A kegyetlen madáristennő, Forkou nevét viseli a hely, ahol a titokzatos leletet találták. Forkou tulajdonképpen egy mediterrán sziget, ezer és ezer más szigettel övezve. Hegyei széthasadóban vannak, a homokos talajt mindjobban kimossa alólük a tengervíz. A sziget pár évtizedig létezik még, a hegyeket összeroppantó repedések elérték immár a csúcsokat is. A sziget teljesen lakatlan. Zord és vad vidék, olyan mintha csakugyan az elborult elméjű madáristennő országa volna.

(Madáristennő szöveg nélküli éneke.)

NARRÁTOR:

Vajon kik véshették rá ennek a zord szigetnek a szikláira a hosszú szövegeket? És vajon miért tették ezt? Egyáltalán, mit tartalmaz a rejtjeles szöveg, amely itt dacol az idő múlásával a sziget különös madarai között?

FŐCIM ELSŐ FELE KÜLÖNÖS MADARAKKAL.

Sziklába szorult, belőle kinövő vaskos fák, iszonyú állati vonítás hangjaival közben. Mintha maguk a fák vonítanának a fájdalomtól.

Később bazaltoszlopok képe. Málló titkosírások.

NARRÁTOR:

A bazaltoszlopokat és környéküket angol régészek vizsgálták át a helyszínen. Nekik köszönhető, hogy kiderült, hogy a titkosírások a középkori latin szövegek bonyolult átrajzolásai és valamennyit időszerűségünk után 800 körül vésték rá a sziklákra. A feltárt szövegből egy korabeli esemény bontakozott ki, amely megdöbbentő volt. Kiváltképp a végén álló üzenet, amelyet az eljövendő századoknak, így a ma élő embereknek is címeztek.

Egy különös titkosírás képe.

(A Madáristennő drámai, támadó éneke.)

FŐCIM MÁSODIK FELE KÜLÖNÖS MADARAKKAL.

Éjszakai bazaltoszlopok.

NARRÁTOR:

Azonnal felmerült, hogy film készüljön a történetből. Nem hagyományos kalandfilm azonban. Nem is kitalált részleteket tartalmazó játékfilm. Inkább a különös események pontos rekonstrukciója, ami semmi mást nem elevenít meg, mint ami a sziklákra vésve áll. A film ott játszódik, ahol az események eredetileg megtörténtek. A tébolyult, megbomlott agyú madáristennő szigetén.

FŐCIM LEGVÉGE KÜLÖNÖS MADARAKKAL.

(Madáristennő pusztító, diadalmas éneke.)

Titkosírások ködös, párás képei.

NARRÁTOR:

Lelkek a múltból. Elsősorban fiatalok lelkei, akik egykoron a sziklát vésték. Mesélik hát el ők, mikén mentek keresztül. (Halkan, mellékesen.) Magyarul beszélnek az érthetőség miatt.

Iszapos, rongyos ágyékkötős őslakók jönnek inni egy pocsolyához. Nagyon sovány férfi és nő enyhén zöldes, félszáraz iszapozással, vékony végtagokkal, a nyúlánk gyökerek között magvakat eszik. Szúnyograjok körülöttük. Izmos férfi, félszáraz, enyhén zöldes iszapozással, vastag, kacsaringós gyökerek között magvakat eszik.

LELKEK:

Iszonyú kór terjedt el a szigeten, az őslakosok között, akiknek kaliban volt a nevük. Egy tucatnyi kaliban volt még életben, ők szürke iszappal védték magukat a pusztító járvány ellen, amit mi szúnyogjárványnak nevezünk.

NARRÁTOR (suttogva kommentál):

Vörösmalária a betegség neve, ami ellen a kalibánok az iszapot használják. Számos alkalommal pusztított a mediterrán szigeteken és csak néhány évszázada tűnt el. A könnyebb lefolyású mai maláriához hasonlóan a vírus itt is szúnyogcsípéssel terjed.

Vörösmaláriában elpusztult hullák fagyökereken. Lárvákkal teli pocsolyák körül csontsovány kalibánok.

LELKEK:

Akik a vörösmaláriától hánytak és hasmenésük volt, azokat a kalibánok elzavarták maguktól a bűzlő madárürülékkel teli pocsolyák környékére.

Titkosírások. Prospero fejedelem képe pár kopott ezüstpénzen. Kódexek képei bogyókról.

LELKEK:

Már második hónapja éltünk a szigeten száműzetésben.

A fejedelmünk, Prospero, nem bízott az iszapban. A legszebben festett könyveiben keresett olyan bogyókat, amiknek az olaja véd a sárgaszúnyog csípése ellen. Akik nem használták a bogyókat, azok közül ketten meg is haltak. Tegnap hajnalban temettük el őket a lilás, égő vörös és rózsaszín dombokon.

Temetés képe, túlszínezetten felvéve. Prospero koszos fejedelmi köntösben, sovány szolgálói beolajozott testtel.

LELKEK:

Aznap Prospero kivételesen megengedte, hogy imádkozzunk.

Sok-sok apró, faágból, gyökérből készített naiv kereszt egy imabarláng bejárata fölött, és egyik oldalon a sarokrészt övezve. Szolgák, szolgálányok rémült imája. Bőrükre sok apró kereszt rajzolva Felül vijjogó denevérek.

Prospero odakinn döbbenet figyel a kereszttekkel teleaggatott fákat.

NARRÁTOR:

Prospero Milánó fejedelme volt. Hatalomra törő testvére taszította le a trónról és száműzte ide, mindössze néhány ifjú szolgát adva mellé. Vagyánából hatalmas könyvgyűjteményét hozhatta csak magával.

Szurdok egy patakka. Prospero utasítására szolgák és szolgálányok szedik le a keresztet mindenholnan.

PROSPERO:

Nem akarok többé a barlangtemplomon kívül keresztet látni! Azt az Új Világot, amit a szigeten kialakítunk, nem a vallásra építjük, hanem olyan ismeretekre, amelyeket az ember is ellenőrizhet! Egészen új világ lesz ez! Egy vadonatúj világ, ami nem olyan igazságtalan és elrontott mint a mostani. Fenn, a hegyen lévő könyvgyűjteményemből, az emberiség legnagyobb gondolkodóit hívjuk segítségül a megalkotásához.

Mozgó felhők.

A hegycsúcson Prospero és szolgák. Kódexek körülöttük.

PROSPERO:

Itt a tökéletes társadalom tervrajza. Kínai bölcselők dolgoztak rajta negyven éven át. Ugyanez Indiából. Ugyanez a görögöktől. Itt az Aranykor tervezete. Itt az Ezüstkor elképzelése. Ezen a szigeten végre senki nem parancsol nekünk. Ha férgek marják a lábunk, ha madárürülékben járunk is, itt akkor is megvalósulnak a hatalmas tervek, amiket a kapzsiság és önzés odakint mindig megbuktatott. Rohadhat rajtunk a ruha, rághatják hajunkat a tetvek, ám itt akkor is elégtételt fognak kapni a hatalmas képességű, kizárólag mások javáért élő, óriási elmék!...Ha hinni tudnék az angyalokban, a hárfazenéjüket hallanám a levegőben! Közöttük a kifürkészhetetlen és kideríthetetlen Isten pengetné a húrokat a hatalmas hárfán.

Az utolsó mondatnál kitágul a kép, Prospero mögül egy hatalmas, sűrű és párhuzamos repedésekkel húrozott sziklahegy tűnik elő. Olyan mint egy óriási hárfá.

Holdbéli táj magaslati panorámája látszik számos kúpos csúccsal A szolgák közt Prospero halad és beszél. Végig a holdbéli körpanoráma látszik mögöttük, majd Prospero szavain fölgyorsulva a kamera előresiet, s a szöveg alatt immár a különös, félelmetes és emelkedett tájat látjuk.

PROSPERO:

Az egyik könyvem a Paradicsomot írja le. Azoknak a beszámolóit őrizte meg akik még látták az édenkertet. Egy másik a mennyországot. Ezt állítólag maga az Isten íratta a szerzővel, azt akarván, hogy legyen valahol a földi világban is pontos leírás a mennyekről és ne csak mindenütt a képzelgés. Én egyikben sem hiszek. Mégis több olyan részletük van, amit érdemes megvalósítani.

NARRÁTOR:

Prospero, a fejedelem, aki hosszú évekig ezek között a holdbéli hegyek között élt, számos mediterrán nép mondáiban szerepel. Alighanem ezek kerültek Shakespeare kezébe is, aki szintén megörökítette az alakját. Ám a legendák is, a nagy angol szerző műve is, számos ponton eltér mindattól, ami az oszlopokon áll. Bájos és lenyűgöző történetek persze ezek, amelyek most is sokfelé népszerűek. A valóság azonban egészen más volt. Nyers és szörnyű, maga is maláriás lázalomra emlékeztető.

(Egy kaliban nő örült éneke hallatszik a távolból.)

Eszelösen éneklő, láthatóan örült kaliban nő, véres újakkal, kezdetleges szerkezeten csalánt sző. Egy bokorból két szolga, Gonzalo és Benito figyeli.

BENITO:

Ez az a bolond lány?

GONZALO:

Csalánt sző! A sámánjuk azt mondta, hogyha megsző egy tucát vásznat és a halottakra dobja, életre kelnek tőle.

Az ujján már nincsen hús, csak csont.

Tetőtől talpig vörösen állatbőrbe bugyolált kaliban bogyókat. zabál vörös sziklák előtt.

LELKEK:

A kalibának Setebost gyűlölték nagyon. Bűzlött a teste a bőrbetegségektől, állatbőrt hordott magán a többiek védelmére. A hónaljában és a többi testhajlatában mozgó lárvák fészkeltek. A kalibának nem tudták lerázni magukról, hiába ütötték, rúgták, hiába akarták elpusztítani, mindig visszazökött. A szerencsétlen tartozni szeretett volna valahová, valakikhez.

Setebos guggolójárásban menekül. Közben, folyamatosan, felülről gyilkos szikladarabok hullanak köré. Egy sziklafalhoz húzódik.

Felülről két szikla és egy csomó por hull elé itt is. Később egy lejtőn kergetik meg.

Madárfogó lépeket akasztgatnak ki a szolgák az erdőkben. Prospero is segédkezik.

LELKEK:

Prospero mindent kitalált, hogy a szegényes étrendünkön javítson. A mangóliafák törzsén növe színes gyantákat összegyűjtette velünk és

madárfogó lépeket készített belőlük. Legutóbb már fogtunk is öt nagyobb testű és finom húsup madarat.

PROSPERO:

Sűrűbben! Az a biztos, ha szétszórt szagok és ízek helyett, hatalmas íz és szagfelhők várják a peccenyemadarakat! Új Világ! Nemcsak a nagy gondolkodók művei, hanem a természet is sok javaslatot tartalmaz, hogy milyen legyen az az új világ, amit létrehozunk! Hogy érthetőbb legyek, gondoljunk egy pillanatra a görögökre! A görögök szerint amit az istenek nem találtak méltónak az örök életre, azt mind itt hagyták a földön. Az egész természet ezekből áll, öröklétre nem méltó dolgokból. Tessék, én most egy görög vagyok! Ránézek az erdőre, emlékszem rá az iskolából, hogy a tölgyfa, a gomba, a moha és a többi miért nem volt méltó az öröklétre, mi volt a baj vele, miért hagyták itt az istenek! Így tehát minden egyes növényről eszembe jut, mit nem érdemes csinálnom, mitől óvakodjak. Igen! A természet teli van intelmekkel és javaslatokkal. Nézzük például azt forrást ott, azzal a sok nárcisszal!

Egy nárciszoktól övezett forrás képe.
Képek a fiatal Narcisszusról egy kódexből.

PROSPERO:

A fiatal Narcisszosz az egész világon saját magát szerette a legjobban, jobban mint a szüleit, a testvéreit, jobban mint a gyönyörű szép barátnőit. Az istenek rettenetesen megbüntették, szerelmes lett saját magába. A saját tükörképét simogatta, cirógatta a forrás víztükrén nap mint nap, reggeltől estig. Nem evett, nem ivott, ott sorvad el a forrás partján, az önmaga iránt érzett nagy szerelemben. A nárciszok az ő poraiból sarjadtak. A nárcisz a görögök számára azt jelenti, hogy ha magadat szereted legjobban a világon, akkor előbb vagy utóbb elmegy az eszed és szánalmas és jelentéktelen alak leszel.

Titkosírások ködös, párás képei.

NARRÁTOR:

Újabb lelkek a múltból.

A szurdokban három kalibán guggol, látszik, hogy uralkodni próbálnak magukon, de nem megy, hányás csorog ki ENYHÉN egymás után a szájukon. Másokat hasmenés gyötör.

LELKEK:

Egyre több kalibán betegedett le. Prospero bízott benne, hogyha kihordunk olajos edényeket, esetleg ők is használják majd a szúnyogok ellen.

Szolgákat látunk amint mindenfelé olajos edényeket helyeznek ki. Később kalibánokat, akik gyanakodva elkerülik ezeket.

Titkosírások ködös, párás képei. A rajzolatok azonban itt nagyon zavarosak.

NARRÁTOR:

És lelkek megint. Bomlott agyú, vörösmaláriás szolgák sziklavésetei. Bogáncs alakú fákat emlegetnek. Kék tojásokat és kalibánokat, akik gyíkok módjára szereztek meg ezeket. Említik, hogy Gonzalo nem egyszer, segíteni próbált nekik.

A látszólag értelmetlen szövegből az események helyreállítása bontakozik ki. Bogáncsok képeit látjuk, majd áttünéssel száruk vonalait lekövető fákat, amelyeken madárfészkek vannak. A madárfészkekhez kalibánok másznak fel éhesen, mint a fűre gyíkok. Egyikben semmit sem találnak, másikból

néhány világoskék színű, tyúktojás nagyságú tojást szednek ki majd eltűnnek Közben Gonzalo jelenik meg. Két újabb kaliban érkezik, nem találnak semmit. Éhesen szaglászni, haladnak tovább. Meglátják Gonzalot riadtan, vakogva elmenekülnek. Gonzalo nemsokára kék madártojásokat hoz az ágyékkötőjében és a fészkekbe helyezi őket.

Titkosírások ködös, párás képei.

NARRÁTOR:

Majd néhány egészséges rajzolatú véset jön.

LELKEK:

Prospero a kárminbokrok vörös leveleit leszedette velünk, mert ezeknek a füstje távol tartja a szúnyogokat.

Prospero szolgálakkal és szolgálányokkal a kárminbokrok között, levélszedés közben.

PROSPERO:

Új Világ! Amit a legkiválóbb elmék javaslataira építünk! Amit a természet javaslataira építünk! De nézzük a következő tanácsadót!... A sárga levélből ne szedjétek, annak a füstje nem riasztja a szúnyogokat!... A következő tanácsadónk a hangok és zajok. Még a légyzümmögés és a levélzizegés is tele van javaslatokkal. Vannak országok keleten, ahol az emberek ma is tudják az egyes madárhangok mit jelentenek. A tenger egyes hangjai mit jelentenek. Kínának, Indiának hívják őket. Egy kínai, ha kilép a házából a legtöbb madárhangról azonnal tudja mit javasol neki, mire inti. Van egy kínai könyvem néhány érdekes történettel.

Egy fehérlepus kínai kódex képei.

PROSPERO:

Liu a mandarin kisasszony nem tudta, hogy az ember olyan élőlény, amely minden képmutatást, minden eltitkolt véleményt nagyon gyorsan észrevesz. Liu képmutató volt, hallgatott a szándékairól, a valódi véleményéről, ezért egy porcelánmadár kezdett keringeni körötte. A porcelánmadár azonnal megszólalt, amikor Liu elhallgatott szándékait, véleményeit az emberek észrevették.

(Porcelánmadár éneke. Sűrűn megszólal Liu képei fölött.)

PROSPERO:

Nem érdemes másnak mutatni magadat mint amilyen vagy, az emberek ugyanis azonnal észreveszik a valódi énedet. A porcelánmadár hangja a kínai ember számára ma is ezt jelenti. Vagy ott az indiai ember, akinek a szél különböző hangjai, a víz százféle csobogása százféle igazságot árul el. Ezekből az igazságokból is meríteni fogunk az új világ számára. A hangok is tanítani fognak bennünket.

Titkosírások ködös, párás képei.

LELKEK:

Közülünk Arielt ragadták meg leginkább Prospero szavai, néha órákra eltűnt, figyelte a természetet, hallgatta a hangjait.

Ariel a túszerű fákkal teli erdőben. A madarak hangját hallgatja nyugtalanul.

ARIEL:

Prospero egyik könyve szerint a madárcsicsergés egyes hangjai pontosan olyanok, mint egyes női hangok. Állítólag, ha napokig járjuk az erdőt, az agyunk képessé válik dallamokká összerakni az erdei madárcsicsergést.

(A madárcsicsergés hangjaiból ismert koloratúráriák bontakoznak ki, Mozart, Delibes művei például, majd visszaoldódnak a madárhangokba.)

Platánfák. Szürke kéregdarabok alól élénk sárga fabelsők jönnek elő ahogy Ariel a fákat vizsgálja.

ARIEL:

Milyen titka lehet ennek a fának? Ott legbelül? Vagy kívül.

NARRÁTOR:

Ariel nem tudja, hogy a fakéreg amit kóstolgat, néhány évszázad múlva kisebb vagyont ér majd, patikamérlegesen mérik és grammja az arany grammjánál is többet ér. Ez a fa ugyanis nem más mint a Hellus Cineamon, az úgynevezett fahéjfa. Ez a platánféle Európában rövidesen kipusztul és a fahéjat csak az indonéz szigetekről lehet beszerezni kockázatos hajóutak során.

Ariel csipkebokrok sűrűjében.

ARIEL:

Mennyi apró piros gömböcske!

Valamilyen ritmusféle alakul ki, amikor a szél megmozgatja őket. És amikor csörögnek, mindenféle magasabb és mélyebb hangot adnak.

Füléhez tartja és megrázza a bogyókat tartalmazó fürtöket.

ARIEL:

Kell, hogy legyen annyi fantáziám, hogy valamilyen dallamot tudjak összerakni ezekből az apró hangokból.

(Csilingelő zongoraetűdők hangjai a fürtök rázása nyomán.)

ARIEL:

Több van bennük! Csilingelőbb zene van bennük!

(Mozart: Bűvös csengettyű.)

Ariel elindul, hogy megmutassa mindezt szerelmének, Claribel-nek egy szurdokban.

ARIEL:

Roszsabbul vagy?

CLARIBEL:

Roszsabbul! Sokkal rosszabbul!

ARIEL:

De nem... Ugye nem szúnyogjárvány...

CLARIBEL:

Lehet hogy az!... Tényleg!

Bazaltoszlopok, titkosírások. Később iszappal bevont fejek közelije, mozognak forognak, beszélnek időnként. Az arcok teli vannak bogyókkal, száraz levelekkel, kavicsokkal, az erdei környezet parányi elemeivel.

NARRÁTOR:

Újabb bazaltoszlopok. Vörösmaláriás fantazmagóriák jelennek meg rajtuk. Iszappal, bogyókkal, kavicsokkal teli, beszélő fejeket, lázképeket lát a beteg. Jellemző tünete ez a vörösmaláriának. Az arcokat mindig a napi övezetéből meríti a maláriás, az arcokon megjelenő anyagok is onnan erednek. A lázképek szövegeit a szikláról idézzük.

FEJEK:

Prospero új világot akar alkotni. Ehhez legelőször is tanulmányozni kezdte az emberiség legnagyobb gondolkodóinak a műveit. Második lépésként megvizsgálta, a paradicsom, a mennyország és több más, a földön lévőtől eltérő világ jellemzőit. Harmadik lépésként igyekezett kideríteni, hogy amit a természetben látunk, az miket javasol az új világ számára. Negyedik lépésként megpróbálta kideríteni, hogy amit a természetben hallunk, az mit javasol az új világ számára. Ötödik lépést is tervezett, amint az egyik holdfényes, bogárzenével teli estén kiderült.

Prospero óriásröngök között kódexekkel, szolgák, szolgálányok övezetében, holdfényben.

PROSPERO:

Vannak az egyszerű, mindennapi emberek között apáról fiúra szálló, évszázadok óta öröklődő tanácsok is. Ezekből is meríteni szeretnék, ezeket is összegyűjtjük az elkövetkező napok során, a vadonatúj világ számára.... És most jön a lényeg! Kikeressük a legnagyobb gondolkodók műveiből is, a természet tanácsaiból is, a vallások intelmeiből is, az egyszerű emberek között öröklődő nézetekből is azokat a javaslatokat, amelyek tökéletesen azonosak! Ezekre a végsőkig megszárt igazságokra, tehát a géniuszok, az egyszerű emberek, a vallások, a természet abszolút azonos javaslataira építjük majd az új világot! Nehéz lenne találni megbízhatóbb alapot az istenek, géniuszok, mindennapi emberek teljesen azonos javaslatainál! Rájuk épül majd az az igazságosabb és jobb világ, amely az embereknek, állatoknak, de még a növényeknek az életét is megújítja majd.

A szöveg alá különös rovar-etűd ugrik be. Játékos külsejű, mindig szemekkel és csápokkal, bajuszocskákkal rendelkező, kissé emberábrázatra emlékeztető rovarfejek bukkannak közeliben elő, figyelnek, hallgatónak, felhúzódkodnak hogy lássanak valamit, sarkok mögül dugják elő a fejüket, kíváncsiskodnak, mit is akar mondani Prospero. Fontosabb mondatoknál megmerevedve hallgatnak.

Egy hegyi lejtőn az érkező Setebos megszagolja, majd itt-ott magára keni a színes olajat. Gonzalo, Benito figyel.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

Iszappal bevont fejek közelije, mozognak forognak, beszélnek időnként. Az arcok teli vannak bogyókkal, száraz levelekkel, kavicsokkal, az erdei környezet parányi elemeivel.

NARRÁTOR:

További titkosírások. Még mindig vörösmaláriásak vésetei.

Kódexek latin címlapjai Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás: Jóslatok Könyve. UJ VILÁGOK

FEJEK:

Prospero egyik könyvében a Jóslatok Könyve című kódexben a jövőben keletkező új világokról is szó van. Pár évszázad múlva az óceán túlsó partján, egy újonnan felfedezett világrészen, egy gazdag, új világ jön majd létre. Mindennek azonban az őslakosok kiirtása, földjeik elrablása és

százezernyi afrikai rabszolga megnyomorítása lesz az ára. A legkiválóbb elmék gondolatainak, a mindennapi emberek közt öröklődő igazságoknak semmilyen szerepe nem lesz az új világ születésénél.

Ariel az erdőben.

*ARIEL (fület fakérgekre tapasztva párszor):
A fenyőfák törzsén belül is élet van. Száz és száz pici élőlény zizeg, mozog bennük. Vajon mondanak valamit nekünk ezek a zizegő hangok? Ha kínai vagy indiai ember lennék, megérteném-e?*

Ariel bogyós cserjék között.

*ARIEL :
Közönséges bogyók. Semmire se jók. Keserűek, kicsit büdösek is. Sose hittem volna, hogy titkuk, fontos titkuk is lehet! És most miattuk vagyunk még életben a szigeten!*

Ariel a földön térdel.

*ARIEL :
Rajta járunk mindennap a földön. És valahogy sohase jut eszünkbe, hogy megnézzük milyen is az íze!*

Több pici darabot is megkóstol a földből. Megdöbben az élménytől.

*ARIEL :
Nem, nem... Hát elhihetem ezt?...
Az egész világon semmi, de semmi nem olyan, mint amilyenek az egész eddigi életemben gondoltam. Minden más. Egészen más!*

Ariel elindul, hogy megmutassa mindezt szerelmének, Claribel-nek.

Ariel és Claribel. Claribelnek könnyfolyás az arcán, orra is folyik, füléből genny szivárog.

*CLARIBEL :
Ne gyere közelebb!
Elkapod! És rettenetesen büdös lehetek.*

A két fiatal között betegen is vágy éled, mozdulnak egymás felé az arcok néha, de megállnak. Ariel gyengéden a lány könnyeit érinti. Lassan ajkához érinti, megkóstolja. Aztán az orrából folyó váladékot is. A beteg, szerelmes arcok megint egymás felé indulnának, de megállnak. Ariel a fülből folyó váladékot is megkóstolja

*ARIEL :
Szinte alig ismerlek.*

Bazaltoszlopok, titkosírások. Iszappal bevont fejek közelije, mozognak forognak, beszélnek időnként. Kódexek latin címlapjai Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás: Jóslatok Könyve. UJ VILÁGOK

*FEJEK:
A Jóslatok Könyve szerint fantasztikusan új világ keletkezik néhány évtizeddel 2000 után.*

Kódexek latin lapjai. Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás
ŰRKOLÓNIAK

FEJEK:

Ez fordulópont lesz az emberiség történetében. Ugyanis az emberiség mindeddig alkalmazkodni kényszerült a természet törvényeihez. Most már azonban saját maga alakít ki mesterséges világokat az űrben, saját igénye szerinti törvényekkel.

Kódexek latin lapjai. Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás
NEM A TERMÉSZET, HANEM AZ EMBER SZABJA MEG AZ
ŰRKOLÓNIAKON BELÜL A BIOLÓGIAI, KÉMAI ÉS FIZIKAI
TÖRVÉNYEKET!

FEJEK:

Ha kívánja lesznek helyek, ahol a kő lassabban hull le a földre vagy éppen gyorsabban mint ma. Ha kívánja módosított növényfajtákat, állatfajtákat, megváltoztatott élőlényeket hozhat létre.

Kódexek latin lapjai. Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás
Elkülöníthetjük végre magunkat a világegyetemtől is, a teremtestől is, a természet törvényeitől is, és saját világunk lehet, általunk megszabott törvényekkel!

FEJEK:

A Jóslatok könyve szerint hatalmaskodásra, kiváltságok megszerzésére, minél nagyobb gazdagság és pompa elérésére használják majd az űrkolóniákat a tulajdonosok. A bölcsek által kiküzdött, vagy az egyszerű emberek között öröklődött igazságok ezúttal sem jutnak semmiféle szerephez az új világ megszületésénél.

Bazaltoszlopok, titkosírások. Setebost látjuk. Különös madarak figyelik minden lépését.

LELKEK:

Setebos egyre inkább rászokott a szúnyog elleni olajra. Tojáshéjába öntötte az olajat és elrejtette. Később tálastól dugta el őket. Amikor senki sem zavarta, olajat szórt szét a többi kaliban lakóterületén, teleszórt olajjal a szerszámaikat is. Még a csalánszövő lány munkaterületét és teleöntögette olajjal.

Bazaltoszlopok, titkosírások, majd áttűnés. Egy barlangban Gonzalo ápolja Benito barátját.

LELKEK:

Benito, Gonzalo jó barátja egyre betegbb lett. Láz és hidegrázás gyötörte, mint másokat, akik megkapták a szúnyogjárványt.

BENITO:

Te mindenkinek segítesz. Ezeknek a nyomorult kalibánoknak is. De amikor még otthon voltunk, gyáváknak is, gazembereknek is. Miért? Benned nem támadnak olyan indultok, hogy valakinek rosszat tegyél, hogy valakit meggyötörj?

GONZALO:

Minden ember úgyis annyi gondot, bajt, fájdalmat kap az élettől. Minek ezt még nekem is szaporítani?...Nem érdekel ki a jó ember és ki a gazember. Egyedül csak azt akarom figyelni mindenkinél, hogy minek örülne, mi esne jól neki. És reggeltől estig kizárólag csak olyasmikkel akarok foglalkozni ami valakinek jólesik. A többinek semmi értelme.

-

Bazaltoszlopok, titkosírások, majd áttűnés. Iszappal bevont fejek közelije, mozognak forognak, beszélnek időnként. Kódexek latin lapjai. Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás:
Jóslatok Könyve. UJ VILÁGOK

Kódexek latin lapjai. Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás:
Igen! Az emberiség félretolhatja a világegyetemet, a teremtés, a természet törvényeit és élhet kényszereiktől teljesen megszabadulva, egy zárt, saját világban.

Kódexek latin lapjai. Felúszik rájuk a magyar szövegfordítás:
A KEZDET: Az első űrkolóniák létrehozása, rejtett arcú, gondosan rejtett nevű, ismeretlen személyek révén.

FEJEK:
A Jóslatok Könyve szerint a 2000 utáni időkben a normális, mindennapi emberek későn veszik észre, hogy az űrkolóniák már fel vannak osztva a hatalommal rendelkezők, a különlegesen gazdagok és a kiváltságos helyzetben lévők között. A Jóslatok könyve szerint a felsorolt hatalmasságok a felsőbbrendű emberek luxussal teli társadalmát hozzák létre a kolóniákban. Egy olyan világot, amelyet saját maguknak alkotnak meg, s amelyben az átlagember nemkívánatos.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

LELKEK:
Benito kicsit jobban érezte magát. Egy keveset tegnap már közöttünk volt, s a kódexekkel kapcsolatos munkákat végezte ő is.

Setebos jelenetei az erdőben. Kenegeti magát. Állatbőr köpenyéből kilógó karján, lábán először látszik a film során, hogy gyógyul.

LELKEK:
Setebos is javulóban volt.
Néha hozzánk is közel merészkedett.

Setebos olajt, majd gyógyfüveket lop a szolgák készletéből.

LELKEK:
Elkezdte gyakorolni a szavaink, a mondataink ejtését.

Setebos a Yes szót, majd a No szó kiejtését gyakorolja, ezeket is szolgáktól hallotta.

LELKEK:
Setebost láttuk rohanni az erdőben. Ám a barlangjaink irányába, amint meglepve észleltük. Messze laktunk az öböltől. Nagyon sokat kellett rohannia.

Setebost falkában üldözik a kalibánok. Később a tüdejét majd kiköpve a szolgák telephelye felé vánszorog. Végül a szolgák barlangja közelében kimerülve összerogy.

A barlangtemplom közelében Setebos fekszik egy gödörben, eszméletlenül. Fölötte Benito és Gonzalo térdel. Gonzalo élesztgetné. Ariel és Vilaro mögéjük, majd Alberto szemben szintén idetérdel. Látni amint Setebos felsőteste ütemesen emelkedik.

GONZALO
Lélegzik!

ARIEL

Vigyázz, tele van fekélyvel!

BENITO

Temessétek el! Megdöglünk tőle!

GONZALO

Bolond! Hiszen még él!

Gonzalo ki akarja takarni az állatbőrből Setebost. Benito megakadályozza.

BENITO

Ne mutogasd a csontsovány, ragyás testét!

GONZALO

Ez olajozta magát! Az arca és nyaka nem sebes!

ARIEL

Vigyük be a patakba, ott feléled!

A szolgák háttal, Setebost tartva. Hátrébb egyedül, szintén háttal Vilaro.

BENITO

Órültséget csinálunk! Felélesztünk egy ragyás csontvázat!

Be ne dobd azt a rohadt állatbőrt is a vízbe! Szedd le róla!

Setebost a vízbe eresztik. Testét nem látni. Setebos éledezik a testét eltakaró, de térdig sem érő vízben Levegőt próbál venni, de nem örömmel, hanem rémülettel veszi észre, hogy egy csomó szolgák veszi körül... Ráadásul nagyon fázik és nem tud sehová menekülni sem.

BENITO

Nem is csontváz! Egyáltalán nem!!!

GONZALO

Mennyit nyomorgatták! És most egészségesebb és erősebb mint akárki a szigeten!

Gonzalo bátorítva mosolyog Setebosra, szólni próbál neki valamit. Később a szolgák is. Intenek, hívják magukhoz.

SZOLGÁK

Yes!... Yes!... Yes!

Setebos csuromvizes arca csupa félelem és tusakodás önmagával. De már oldódik.

SZOLGÁK

Yes!... Yes! ...

Setebos óriási izgalommal erőt vesz magán, kissé megemelkedik és visszamakogja a csaknem egyetlen idegen szót amit tud.

SETEBOS

Yes!... Yes! ...

A szolgák lelkesen bátorítják Mostmár mindenki beszáll.

SZOLGÁK

Yes!... Yes! ...

Setebos teljesen kiemelkedik a vízből A kosz még szivárog róla, fázik, de látható, hogy már semmilyen komoly seb nincs rajta, sőt délcegebb és fejedelmibb alkatú, mint akárki a szolgák között. A szolgák lelkesen, de egyúttal elámulva bámulják Setebos hercegi külsejét.

SZOLGÁK

Yes!... Yes! ...

Setebos észreveszi a szolgák megdöbbenését, végignéz saját magán, a víztől teljesen lemosott testén. Nem akar hinni a szemének. A szolgák vézna külsejére néz, majd megint magára. A szolgák boldogan nevetnek rá, teljesen átérzik a pillanatot.

Setebos gátlásosan, de boldogan kiabál oda a környező szikláknak, hegyeknek, erdőknek.

SETEBOS

Yes!... Yes! ... Yes! ... Yes! ... Yes! ...

A magaslatok peremén hol két, hol három kalibán figyeli a pataokban boldogan ordibáló Setebost.

Csajkovszkij Odette-melódia zúg a levegőben.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

LELKEK:

A sziget legtávolabbi pontján, a keleti parton, hirtelen egy furcsa, Új Világ jelent meg. Hetek óta nem jártunk arra, nem vettük észre mikor épült. A part teli lett hófehér házakkal.

Benépesült hófehér leplekben járó emberekkel.

Hófehér mediterrán falu. Csillogónak hat az eddigi nyomorban. Az új szigetlakók ruházata fej tetejétől lábszárközépig érő lepel, amely a teljes fejet és testet körben beborítja, az arcnál is zárt, az egyik szem előtt van csupán egy kémlelőnyílás

LELKEK:

Amerre a hófehér ruhások jártak, ott mindig mézédés ének szólt. A fehér ruhások elbódító, édes illatú virágokat ültettek az épületek mögött mindenütt.

(Mézízű zene.)

NARRÁTOR:

Ezek az emberek mórok. II. Asszád kalifa seregei a nyolcadik század közepén hódították meg az Indiától a spanyol partokig húzó országokat. Mindenütt telepeket hoztak létre, amelyek higiénikus eleganciájukkal igen szépen mutattak a mediterrán szigetek lerongyolódott, nyomorúságos világában.

LELKEK:

A házakhoz közel, egy égő vörös és vörösbarna sziklás részt óriási szigorúsággal őriznek. Fogalmunk sincs róla mi van ott.

Vörös sziklák.

(Horrorzene.)

LELKEK:

*A mindig kíváncsi kalibánok megdöbbsentettek minket.
Mindenüket otthagyták. Odúkba, üregekbe rejtőztek.
Fatörzsek belsejébe bújtak és csak éjjel mozdultak onnan el.*

Kalibánok rejtőzései.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

NARRÁTOR:

Egy súlyosan megrongálódott rész. Összetört óriásoszlopok.

LELKEK:

*Prospero kódexeit keresve,
fehér tógájú tudósok érkeztek a szigetre.*

Prospero három mór tudós között, akik szintén a kémlelőnyilasos fehér leplet viselik. A jelenetet aprófürtös fehér virágok sűrűjében édeni hangulatú külsőben játszódnak.

(Édeskés zene.)

MÓR TUDÓS:

A könyvei közül egyedül az asszír munkákra van szükségünk. A többi nekünk érdektelen

PROSPERO:

*De hát az asszír írások semmit sem érnek!
Babonákból, felületes okoskodásból állnak!*

Ásványok képe kódexekből.

MÓR TUDÓS:

Őn nem ért a misztikához. Az asszír kódexek a transzcendens erejű ásványokat írják le! Amelyeknek földöntúli hatalma, transzcendens energiája van! Ezekkel a transzcendens kincsekkel továbbfejlesztjük birodalmunkat! Kialakítunk a földön, égitesteken, az űrbéli vidékeken néhány világdarabkát, amely egyedül csak az ember által megadott szabályok szerint működik. Megszabadulunk a természet kényszereitől, félretoljuk a természettörvényeket és helyettesítjük őket a saját szabályainkkal. Valamennyi felsőbbrendű ember ezekben a kényelmes, kellemes világokban él majd. A világegyetem meg hadd keringjen magának odakinn.

PROSPERO:

Csakhogy uraim! A természet, a világegyetem nem az önöké! Nem a felsőbbrendű emberek kapták kézhez mint saját vagyont, hanem mindenki. Nem rejtett arcú, elrejtett nevű hatalmasságok magától értetődő járandósága a világegyetem, nem, szó sincs róla! A természet, a világűr minden egyes emberé! Hozzá ne merjenek nyúlni a természet törvényeihez, minden egyes embernek, még a porban csúszó nyomorultnak is az egyetértése nélkül! És hogy képzelik, hogy közben figyelembe sem veszik az emberi civilizáció évezredek óta csiszolódó, érlelődő elgondolásait erről?!!

MÓR TUDÓS:

Ugyan! Ne higgye, hogy becsesek a könyvei, amelyek erről szólnak! Jobb, ha beledobálja őket a tengerbe!! Boldog világhoz egyáltalán nem vezetnek ezek! A boldogsághoz az embert az ösztönei szabad megvalósítása vezeti! A

dúsabbnál dúsabb lakomák vezetnek oda. A mámoros párzás vezet oda. A pénzek és pénzek halmozása... Az ellenszenves emberek meggyötrése...

Tájképek kódexekből. Címlap is. Magyar fordítás úszik rá:
AMERICO-MÓROK A MEDITERRÁN SZIGETEKEN

Újabb kódexképek a mókók puha, ostoba világáról. Minden fel van virágozva.

(Édeskés zene szól.)

LELKEK:

A kamrák! A kéjkamrák, ahová ártatlan lányokat hurcoltak be a mézizű zenében. Az ingyencamrák, finom ételekkel és vadító italokkal megtöltve. A kincseskamrák, földön fetregő, kincsek között részegen elterülő emberekkel. A kinzókamrák, ahol állatokat és embereket kínoztak meg majd pusztítottak el.

Minden kamra fel van virágozva kódexképeken is.

(Édeskés zene szól.)

Bazaltoszlopok, titkosírások.

NARRÁTOR:

Egy teljesen tönkrement sziklarészlet következik, csupán néhány véset maradt meg épen.

LELKEK:

Veszélybe kerültünk valamennyien. A fehér tógás emberek akárkit elfoghattak.

A szolgák a sziklákat vésik. Itt már új hatásúak a vésetek.

LELKEK:

Keserű történetünket ekkor kezdtük el a sziklákra vésni. Azt akartuk, hogy ha a legrosszabb történe és megölnének minket, akkor valami más is maradjon utánunk a világban, ne csupán a csontvázunk, a vizeletünk, az ürülékünk. Eldöntöttünk, hogy titkosírást használunk, mert az jobban érdekli az embereket, mint az egyszerű írás.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

NARRÁTOR:

Egy töredék követi ezt. Néhány félmondat itt és ott.

LELKEK:

Elvesztettük Benitót... Setebost... És még két szőkésbarna fiút a kinzások nyomán... Ariel elvesztette a szerelmesét...

Szined, buja viráguhatagok között Prospero félközeliye. Két fehér leple mór tábornok övezi. Magasabbak, mint Prospero.

(Mézizű zene szól.)

MÓR TÁBORNOK (Lassan, mézédeseen beszél):

Katonáinkat kegyetlennek nevezte, amikor idejött panaszt emelni. Hatalmasat tévedett! Csupán boldog emberek ők, akik immár a mélyen rejlő, még az állatvilágból itt maradt ösztöneinket is szabadjára engedhetik. Rátaláltak például egy ősi ösztönre, észrevették a gyilkolásban rejlő

gyönyörűséget. Mi bölcselkedés helyett az igazi, a valódi ösztöneit értékeljük az embernek!...Tudja kik vannak a vörös sziklák mögött, akikre az ön szolgálói olyan nagyon kíváncsiak? Emberevő hordáink élnek ott!

Emberevés képei.

MÁSİK MÓR TÁBORNOK (Lassan, mézédeseen beszél):

A legkiválóbb harcosaink ők! Boldogok, mámorosak, mert egyrészt ölhetnek is, másrészt a vérnek, a húsnak az ízét is élvezhetik. Az elfogott kalibánokat is éppen a ő számukra etetjük, hizlaljuk. Amúgy tudja hogy tetovált bőre van a legtöbb kalibánnak az iszap alatt? Hm... A tetovált bőr! Van sejtelve róla milyen gyönyörűen mutat a szobában és a sátorban? Birodalmunkban hatalmas kultusza van a tetovált bőrnek, a világ minden részéről szereztünk már ilyeneket!...

A virágok közt a katonák egyre fenyegetőbben feszülnek rá Prosperóra. A kémlelőnyílásokon át félelmetesen csillognak a szemek.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

NARRÁTOR:

A legutolsó bazaltoszlopok. Viszonylag ép valamennyi. Kevésbé rongálta meg őket a növényzet és az időjárás.

A szolgák vésik a sziklákat, különböző magasságokban. Prospero is jelen van.

LELKEK:

Kora reggel már a sziklákat véstük.

Ariel előrejön Prosperóhoz. Letérdel.

ARIEL:

Uram! Tetováolja rá a bőrömrre azokat a tiszta és végső igazságokat, amelyeket annyi munkával összegyűjtöttünk! A tetovált bőr az egyetlen, amit ezek kivisznek innen a külvilágba! Felszököm a hajójukra, hogy biztos legyen!

PROSPERO.

Nem lehet, nincsen semmi értelme sem.

Azonnal leölnének, semmi mást nem érnék el vele.

Az írásokat a világ meg úgysem használná semmire.

ARIEL:

Hogyhogy uram?

PROSPERO:

Mert a keservesen kiküzdött tapasztalatok, a legmegbízhatóbb igazságok gyűjteményére, odakinn, már nem lehet új világot építeni. Ez a hatalmas kincs tulajdonképpen nem érdekli az embereket. Legfeljebb a létezésén csodálkoznak el és az összegyűjtésén, egyébként ügyet sem vetnének rájuk. Kullancsok, fogatlan kullancsok, szívócsőr nélküli szúnyogok vagyunk mi az emberiség testén odakinn. Semmi hatásunk sem lenne. Pedig iránytű volna mindaz, amit összegyűjtöttünk! Ha bárki bármiben bizonytalan, belepillantathatna, hogy a történelem legkiválóbb emberei mit gondolnak a problémájáról, hogy a természet mit tanácsol neki ugyanerről, hogy a többi embernél nemzedékeken át megrostált, megérett gondolatok mit mondanak neki ugyanerről...

Felhők úsznak.

Bazaltoszlopok, titkosírások. Később erdőrészetek, vízparti részetek.

LELKEK:

A katonáknak kiadták, hogy tisztítsák meg a szigetet a kalibánoktól. És mitőlünk is. Fatörzsekbe kezdtünk bújni most már mi is. Mások a víz alá rejtőzve, nádszálon át szívták a levegőt. Így is sokakat megöltek és kidobálták őket az erdőbe.

Prospero szolgái szakadékok peremén, fagyökereken lógva fejezték be fiatal életüket.

Óriási fagyökerek fölött halottak, hanyatt is, hason is, karjai a gyökerekre lógnak, mint a filmet bevezető képsorban.

Zene: A Missa Criola dramatikus változata .

Bazaltoszlopok, titkosírások.

LELKEK:

A sziget hegycsúcsainak volt egy nehezen megközelíthető szakasza is. Akik még megmaradtunk, itt húztuk meg magunk.

Prospero, Ariel, Gonzalo, néhány életben maradt szolgál.

ARIEL

Uram! Nem késő tetoválni!

GONZALO

Én is vállalom uram.

PROSPERO

Ne tetováljatok semmit. Nincs értelme. Fiatalok ,elkesek és naivak vagytok. Például a parancsnokokra haragudtok az összes szörnyűségért, pedig a fő hóhérok nem ők. A fő hóhérok azok, akik az egészet ellenvetés nélkül végigcsinálják. És az emberekkel minden gyalázat elvégezhető. Lehet, hogy a Jóslatok Könyvének lesz igaza és csakugyan eljönnek azok az évek amikor minden világrész csatatérre válik és nem százak vagy ezrek, milliók gyilkolják majd meg egymást? Lehet, hogy tényleg lesznek helyek, ahol éveken át, reggeltől estig, ártatlan embereket égetnek el a kemencékben?

És az emberek odaállnak, nekifognak és megcsinálják. Mert a legtöbb ember Nárcisszosz. Az egész világegyetemből, a hatalmas univerzumból a legnagyobb élménye saját maga. Kedvezget magának, a saját sorsával foglalja el magát és még az utódaiban is önmagát, vagy az önmaga még szebb és jobb megvalósulását szereti látni. És aki Nárcisszosz, az akármit megcsinál, amikor veszélyben a sorsa. Lehet, hogy valóban létrejönnek majd azok a magasabb rendű embereknek szánt mesterséges világok is, amit ezek a mórok akarnak? És az emberek újra oda fognak állni, nekifognak, és megcsinálják. Mert Nárcisszoszok .A legtöbbben Nárcisszoszok.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

LELKEK:

Éjszaka Gonzalo és a többiek teletetoválták Arielt, amíg Prospero aludt. Ariel nyugodt volt, később azonban egyedül akart maradni. Néha elfogta a félelem a haláltól, könnyekkel lett tele a szeme, pár perc múlva azonban már lecsillapodott. Aztán elindult a hajó felé, az erdőkön át. El akart búcsúzni a fáktól, a bokroktól, még a sáros és poros földtől is, amely rövid élete során a hátán hordta őt.

Ariel teste tetőtől talpig tetoválván van immár. Arielen látszik, hogy halálos útra készül. Idegrendszere és önuralma a képsor folyamán néhányszor

cserbenhagyja. Búcsúzik az élettől, búcsúzik a szigeten azoktól a dolgoktól, amiket érdekesnek talált vagy megkedvelt. Többször elsírja magát.

Ariel a csipkebokornál. Itt is, korábban is minden szépen, szívfájdítóan csilingel körülötte.

ARIEL (Imára kulcsolja a kezét):

Ti, akik ezer és tízezer évek múlva éltek, akiről azt sem tudom, kik vagytok! Forduljatok vissza a csataterекről és menjetek inkább haza. Ne álljatok oda a kemencék mellé és ne égessétek el a másik embert. Ne építsétek fel a magasabb rendűek birodalmait!

Megrázza a zokogás. Nemsokára újra felemeli a fejét.

Ne legyetek Nárcisszozok és ne neveljétek Nárcisszozokat.

Tiveletek már ne lehessen akármit megcsináltatni!

Álljatok fel a helyetекről és szóljatok bele a világ sorsába, ha valami gázságra készülnek a magasabb rendűek.

Bazaltoszlopok, titkosírások.

NARRÁTOR:

Az utolsó épen maradt titkosírások annyit árulnak el Arielről, hogy bőrén a tetovált írásokkal, testén a nyomorúságos rongyaival, kullancsként csimpaszkodott bele a kifelé haladó hófehér mór hajó oldalába. Ezután két kaliban legyilkolását említi meg még egy mondat. Az angol régészek a még hátralévő oszlopokat a legkorszerűbb kémiai eljárásokkal vizsgálták át, ám további jeleket már nem találtak.

VÉGE FŐCÍM.